

Publicerad 2018-09-01 20:21 av Kungskobran

Skuggornas värld

Friden i mitt sinne jag når
varken när jag sitter eller står
utan när jag går
Tomma gator
natten faller på
lyktor tänds
ljusgult ljus
Jag går går och går
stannar upp ett tag
ser mig omkring
ingen människa syns till
är jag ensam i stan?
En taxibil sveper förbi
med ledigt tänt
skall jag stoppa den,
nej jag går och går.
Kanalen syns där nere
svarta vattnet strömmar förbi.
Plötsligt rycker jag till
en röst, hur står det till?
En människa i denna tysta värld
jag vänder mig om
en liten luggsliten man står där, jo det är nog bra säger jag,
följ med mig säger han här kan du inte stå.
Jag följer med , vart skall vi gå?
Vi går och går, plötsligt
är vi där, en skyddad plats under bron
skuggor syntes ,det är mina vänner säger han , sätt dig ner och ger mig en filt, välkommen hörs ett mummel.
Här kan du sova ut och vara trygg säger han.
Jag lägger mig ner somnar
fullständigt utmattad.
Vaknar i bland ser mig
oroligt omkring, här kan du vara
trygg säger han.
Jag vaknar med ett ryck ser mig omkring ,
ljudet från bilar hörs från bron.
Reser mig upp för att se vad jag är
bara jag är där, känner igen mig
jaså det är här jag är.

Skyndar hem med raska steg.
Nästa dag går jag dit, inget syns
allt är tomt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kungskobran med Poeter.se id #65915 innehar upphovsrätten